

[Ernst Schmidt]

været rent gæteri at finde den korrekte værdi af en beholdning, der består af en kule på marken med usorterede kartofler.

Bl. a. af den grund har skatteydere haft besvær med selvangivelsen og skattevæsenet ligeså. Det vil derfor i alles interesse være godt med klare regler også på dette område.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Værdien af kartoffelbeholdninger – vi spænder jo vidt i såvel spørgsmål som svar – der er bestemt til salg, skal medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst og formue. For at beregne værdien må man dels finde ud af beholdningens størrelse og dels vide, hvilken prismæssig vurdering man skal anvende. Det må være på det sidste punkt, den prismæssige vurdering, at spørgeren efterlyser regler.

Her er forholdet det, at en landmands kartoffelbeholdning er omfattet af varelagerloven, og det vil sige, at beholdningen efter skatteyderens valg kan optages enten til dagspris på statustidspunktet eller til fremstillingspris. Det kan være lidt svært at opgøre fremstillingsprisen for hjemmeavlede produkter, og derfor vedtog ligningsrådet i 1956, at fremstillingsprisen i mangel af anden opgørelse kan regnes at udgøre 85 pct. af salgsprisen uden merværdiafgift. Der findes altså allerede i dag regler på området.

Jeg vil gerne tilføje, at statsskattedirektoratet for tiden overvejer muligheder for at gennemføre en ordning således, at ligningsrådet hvert år kan fastsætte bindende fremstillingspriser for sædvanlige landbrugsafgrøder, på samme måde som ligningsrådet hvert år fastsætter normalpriser for husdyr.

Ernst Schmidt (FP):

Jeg vil gerne takke ministeren for sidste afsnit, nemlig at der nu er ved at komme klare regler for, hvordan man forholder sig med hensyn til kartofler. Jeg kan sige, at i de egne, hvor der dyrkes kartofler, har der været ualmindelig megen usikkerhed om, hvordan de skulle opgøres, og jeg har fået henvendelser fra både landmænd og revisorer, som ønsker samme klare regler, som der er på andre områder. Jeg kan forstå, de er under udarbejdelse, og jeg vil gerne sige, at jo før de kommer, desto bedre. Det vil lette mange

folks arbejde med hensyn til regnskaber på det område, og jeg takker ministeren, hvis han vil fremskynde det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Vil ministeren skaffe hjemmel for, at skattepligtige personer, der ved indkomstårets begyndelse er fyldt 67 år, uden ansøgning får nedslag i skatteansættelsen på grundlag af indtægter hidrørende fra renter og løbende udbetalinger fra renteforsikringer eller løbende pensionsudbetalinger, dog med fradrag af eventuelle renteudgifter?«

(Spm. nr. 342).

Skriftlig begrundelse.

Det forekommer for kunstlet, at der hvert år skal fremsendes ansøgning om nedslag i skatteansættelsen for indtægter af den i spørgsmålet nævnte art, når de skattelignende myndigheder ligger inde med de fornødne oplysninger om forholdene.

På andre områder inden for skatteligningen er det muligt at arbejde med 67 års aldersgrænsen uden ansøgning fra skatteyderen. Det gælder for enlige personer med hensyn til personfradrag og for fastsættelse af lejeværdi af egen ejerbolig.

Det kunstlede understreges ved, at loven, som den nu er, ikke giver mulighed for nedslag for renter m. v., hvis dette ikke er søgt samtidig med selvangivelsens indgivelse.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg kan oplyse, at folketingets skatte- og afgiftsudvalg i efteråret 1974 var inde på den tanke, som hr. Hagen Hagensen fremfører i sit spørgsmål, og at spørgsmålet senere har været rejst af KL, men spørgsmålet er måske ikke helt så enkelt, som man kunne tro. Det er ikke mindst lovens regler om nedslag for pensionsudbetalinger, som giver os vanskeligheder; hvis pensionsudbetalingen er prisstalsreguleret eller reguleres opad på anden måde, giver den ikke ret til nedslag i skatteansættelsen, og skattemyndighederne ligger ikke altid inde med oplysninger herom.